

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ:

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени подобности теме и кандидата за израду докторске тезе

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

На сједници Научно – наставног вијећа Филозофског факултета у Бањој Луци, одржаној 04. 03. 2015. године именовани смо у Комисију, Рјешењем број 73/3. 380 – 6/15, за писање Извјештаја о оцјени подобности теме пријављене докторске дисертације под насловом *Слобода и правда у Хобсовом заснивању модерне мисли о друштву* и кандидата Мр Милијане Сладојевић – Малеш. Извјештај који подносимо радила је Комисија у саставу:

1. Др Радивоје Керовић, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци за уже научне области Историја филозофије и Филозофска антропологија, предсједник,
2. Др Миодраг Живановић, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци за уже научне области Онтологија и Историја филозофије, члан;
3. Др Александар Петровић, ванредни професор Филозофског факултета у Косовској Митровици за Историју филозофије и Естетику, члан.

**1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ, НАУЧНА И СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ
 КАНДИДАТА**

Милијана Сладојевић – Малеш рођена је 04. 12. 1981. године у Бихаћу. Студиј филозофије и социологије завршила је 2006. године на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. Постдипломски студиј Савремене филозофије окончала је 2011. године, одбраном магистарског рада под насловом *Трансцендентални и спекулативни ум у свјетлу животног и историјског ума. Класична њемачка филозофија у тумачењу Хосеа Ортеге и Гасета*, такође на Филозофском факултету у Бањој Луци.

На истом факултету радила је од 2007. до 2012. године као асистент на групи за филозофију на предметима Историја филозофије 3, Филозофска антропологија 1 и 2 и Увод у филозофију.

Од 2012. године ради као магистар са звањем вишег асистента на ужој научној области Историја филозофије, на предметима Историја филозофије 4 и Историја филозофије 5. На ту ужу научну област и има избор. Служи се добро енглеским,

шпанским и руским језиком.

До сада је објавила радове:

1. *Слободнији него што осјећамо. Могуће читање слободе код Фукоа*, у зборнику радова „Друштво знања и личност: путеви и странпутице дехуманизације, Филозофски факултет, Бања Лука, 2012, стр. 419 – 426.
 2. *Кант и његова околност*, у час. „Филозофски годишњак“, Филозофско друштво Републике Српске, бр. 8, Бања Лука, 2010, стр. 137 – 168.
 3. *Положај жена са инвалидношћу у БиХ. Јесу ли двоструко дискриминисане?*, у зборнику радова „Жена у друштву“, Филозофски факултете, Бања Лука, 2007, стр. 80 – 84.
 4. *Историјско поријекло филозофског позива*, Хозе Ортега и Гасет, Филозофски годишњак, бр. 8., Филозофско друштво РС, Бања Лука, 2010, стр. 191 – 210, превод са шпанског
 5. *Идеје и увјерења*, Хозе Ортега и Гасет, Филозофски годишњак, бр. 7, Филозофско друштво РС, Бања Лука, 2009, стр. 275 – 288, превод са шпанског
- Кандидаткиња Милијана Сладојевић – Малеш учествовала је као сарадник у сљедећим научним и истраживачким пројектима:
- Сарадник у научном пројекту **Одговорност науке у савременом друштву** (2009), руководилац пројекта проф. др Мирослав Дринић, носилац Филозофско друштво РС
 - Сарадник у научном пројекту **Наука и транзиционо друштво**, (2010) руководилац пројекта проф. др Радивоје Керовић, носилац пројекта Филозофско друштво Републике Српске
 - Сарадник у научном пројекту **Biopolitische Aspekte des institutionellen Handelns** (2013, Stabilitätspakt Südosteuropa – DAAD – Sonderprogramm „Akademischer Neuaufbau Südosteuropa“, носиоци пројекта Technische Universität Darmstadt Institut für Philosophie, Институт за филозофију и друштвену теорију Београд, Филозофски факултет Бања Лука
 - Сарадник у научном пројекту **Критичке и културолошке студије у постјугословенском простору** (2011, носиоци пројекта Филолошки факултет Бања Лука и Факултет за друштвене науке Љубљана

Мр Милијана Сладојевић – Малеш активно је учествовала и на научним скуповима, семинарима и конференцијама. Тако је била сарадник у организацији и модератор на научним скуповима **Француска мисао 20. вијека** (19 – 23. 11. 2007) и **Марксово наслеђе** (03 – 04. 05. 2007), у организацији Удружења за филозофију и друштвену мисао у Бањој Луци, учесник на конференцији **Аспекти теорије дискурса и наративни аспекти питања о биополитици и институцијама** (11 – 13. 10. 2013.) у Бањој Луци у организацији Филозофског факултета и DAAD, излагач на конференцијама **Биоетика, право и техника** (10 – 12. 07. 2013) у Дармштату и **Разматрање темељних питања односа биополитике и институција** (05 – 07. 03. 2013) у Београду и сл. Узорна је и у стручном и наставном раду.

2. ЗНАЧАЈ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Значај истраживања:

Кандидат мр Милијана Сладојевић – Малеш ставила је себи у задатак да се на научан и систематичан начин позабави анализом филозофије једног од водећих представника и оснивача модерне филозофије као такве, а посебно модерне практичне, друштвено – политичке и етичке мисли Томаса Хобса. А Томас Хобс, један је од највећих енглеских филозофа уопште и један од филозофа који су постављали основе не само модерне филозофије и мисли о човјеку и друштву, већ и основе саморазумијевања и самосвијести човјека модерног грађанског друштва чији утицај сеже и до наших дана. Различитим и дубинским линијама мишљења, кроз филозофију и изван ње, идејно и мисаоно наслеђе Хобсове филозофије, како год она сама била и контроверзна и подложна критичком просуђивању, од његовог времена 17. вијека па све до наших дана та филозофија на одређени начин врши утицај на духове и расправе по бројним филозофским и теоријским питањима. Мр Милијана Сладојевић - Малеш добро је препознала значење и утицај те филозофије, њену актуелност и плодност чак и за наше вријеме. Полазећи од увида да је Томас Хобс својом филозофијом отворио кључна питања и проблеме модерне филозофије друштва и о друштву, модерне политичке и етичке мисли и назначио одговоре на њих, те да је он изградио цио систем филозофије комплетнији од филозофија било којег другог енглеског филозофа, она је добро сагледала значење Хобсових размишљања о слободи и правди као базичним појмовима практичне, односно политичке и друштвене мисли уопште. Истичући у својој пријави да послјије Хобса у овој области ништа није било исто, да је његов подухват радикалан и да представља свеобухватно разрачунавање са традиционалним размишљањима и појмовима о природи човјека, његовом друштвеном животу, његовој слободи и правди, кандидат Милијана Сладојевић – Малеш прихвата изазов да промисли, испита и истражи значење Хобсових размишљања о слободи и једнакости људи, друштвеном уговору, суверености, сагласности као основи легитимности одређеног друштвено – политичког поретка, достојанству и основним људским правима, с једне стране, али такође и да сагледа цјелокупну мисао о друштву и човјековој политичкој стварности у свјетлу базичних појмова слободе и правде, с друге стране. По тим питањима филозофска размишљања и рјешења Томаса Хобса заиста су од највећег научног значаја, тим прије и више што о Хобсовој филозофији у цјелини и његовој политичкој мисли у српској филозофији нема довољно радова, а ни у европској мисли није још донесен коначан суд о далекосежним и често скривеним утицајима ове филозофије.

Имајући све то у виду Милијана Сладојевић – Малеш дефинисила је истраживачки циљ своје докторске тезе тако да кроз исцрпну реконструкцију Хобсове теорије државе, тј. преласка из природног у друштвено стање, критички анализира и истражи основне појмове те филозофије као што су појмови природног стања, људске природе, природног права, слободе, природног закона, споразума, суверености, природе државе; да укаже на спорне тачке, особености и недоследности у извођењу овог прелаза и разумијевању наведених појмова. У тај циљ истраживања спада и процјењивање у којој мјери је Хобсова политичка мисао заснована његовом материјалистичком онтологијом и механистичком психологијом и у којој мјери је сагласна са учењима „апсолутистичке метафизике“ новог вијека. Саставни дио истраживања јесте и сагледавање развојних линија утицаја Хобсових идеја слободе и правде, као и других важних идеја његове филозофије, на токове

потоњих размишљања, с једне стране, али такође и испитивање сложених односа између Хобсове теорије са другим друштвеним и политичким теоријама модерног доба као што су Локова, Русоова, Монтескјеова и друге, с друге стране. Отуда је истраживање слободe и правде у Хобсовој утемељујућој филозофији од изузетног филозофског и научног интереса, а посебно за српско језичко подручје.

Преглед истраживања:

Кандидат Милијана Сладојевић – Малеш Хобсов филозофски систем смјешта унутар модерне рационалистичке филозофије и својеврсног рационалистичког материјализма. При томе подвлачи да успон рационализма у 17. вијеку долази паралелно са успоном модерне науке, чија је одлика квантитативно посматрање ствари и природе и математички облик објашњења стварности као такве. Математичка метода, сигурност и поузданост, те априорни карактер математичких сазнања, допринијели су скоро свеопштем поштовању математичког модела спознаје у новом вијеку као узорног модела који треба да слиједе све науке, па тако и филозофија. То је тим прије случај што се сматрало да математика пружа потпуно општа и нужна, извјесна, јасна и разговјетна сазнања која посједују највећи степен сигурности и поузданости, тако да се у њих није могло сумњати нити су она могла бити научно оспорена и рационално доведена у питање. Отуда је тај модел спознаје, који је потпомогао и омогућио израстање тзв. модерних егзактних природних наука, продро и у филозофију, од које се онда почело очекивати да и она сама пружи сазнања и истраживачке резултате подједнаког степена јасности, сигурности и извјесности као што их пружа и математичка природна наука. Рационалистички филозофи на челу са Декартом, Спинозом и другима подржали су тај став. На не мање одлучан начин учинио је то и Томас Хобс, као материјалистички филозоф рационалистичке оријентације и надахнућа. Јер и он сам, упркос томе што сматра да је чулно искуство основни извор сазнања о свијету, природи и човјеку, па тиме спада у емпиријску филозофију, држи узорним логичке и математичке истине и ставове, одушевљава се геометријом као и Спиноза и у методском смислу прво захтијева јасно и недвосмислено одређење значења појмова, па тек онда дедуктивно закључивање из њих. У настојању да филозофски заснује нову науку 17. вијека, како ће то сагледати и кандидат, Хобс раскида са традицијом, одбацује њен ауторитет и саздаје елементе нове природне и политичке филозофије. Нове околности изискују нови прилаз проблемима и ново утемељење теорије и знања како оних о природи и стварности тако и оних о практичном, политичком, друштвеном и моралном животу човјека у друштву. На подручју природне филозофије Хобс је заокупљен установљењем и објашњењем исправне науке, односно оне науке која искључује контроверзна тумачења и разумијевања, која поступа критички и своја сазнања изводи из основа најједноставнијих принципа евидентних свима и свакоме. Оне који поступају на тај начин Хобс сматра математичарима и правим научницима који његују истраживачки поступак и метод, док другачије поступање третира као ненаучно, некритичко и догматско. Хобс при томе сматра да математичка метода није ограничена само на истраживање природе и природну филозофију, већ да је примјенива и на моралну и политичку филозофију, на друштвену мисао уопште. Том примјеном, коју Хобс предузима и демонстрира, коначно се добија исправна и утемељена наука о друштву. Да би се, како ће то и сам кандидат рећи, трајно разријешиле и избјегле све противрјечности које су присутне у учењима о слободи, правди и државничкој мудрости, потребно их је, једном засвагда математички свести на „правила непогрешивог разума“, поставити основна евидентна начела и на основу

них дедукцијом извести непобитну цјелину (Hobbes, 1840). По овој методи Хобс изграђује своју науку о друштву и држави њеним разлагањем и свођењем на последње и недјелјиве елементе које ће потом користити у њеној реконструкцији водећи се принципом потпуне извјесности. У тој реконструкцији држава, односно суверен, појављује се као гарант извјесности људске праксе, чиме се мијења како античко схватање праксе тако и схватање човјека као политичког бића. (Zahirićević, 2012: 31)

Деконструкција и анализа људске друштвене стварности доводе до тезе о неисторијски изведеном хипотетичком природном стању у којем би се човјек нашао када не би било државе. То тзв. природно стање, присутно као појам у свим модерним теоријама друштвеног уговора, карактерише владавина природних права, слободе и једнакости свих чланова друштва. Такво стање није неко хармонично стање слоге и љубави између људи као чланова заједнице, већ много више стање неслоге, страха, несигурности и свеопштег рата свих против свих (*belum omnium contra omnes*). Сама слобода овдје је код Хобса схваћена механистички као неометањо одржање кретања. Отуда је природно право право сваке индивидуе на слободу кретања и сопствено ширење, чија је основна сврха одржање сопственог живота. Обзиром да све индивидуе посједују ово природно право, а све међусобно нужно долазе у додир, сусрећу се, овако схваћена слобода открива да ће оне једне другима бити сметња и пријетња у њиховом кретању и настојањима. Тако у основи права на самоодржање стоји нагон за самоодржањем, односно страх од насилне смрти. Ово производи стање константне напетости, неизвјесности и свеопштег сукоба. Најизразитија одлика овог „рата свих против свију“ јесте то што се он догађа управо због једнакости, не у смислу тежње за једнакошћу, већ у смислу једнакости моћи да се одузме живот другоме (Hobz, 1961: 105).

Поред природног права, природно стање код Хобса одликује и постојање природних закона који уз помоћ разума изводе човјека из природног и уводе га у друштвено стање. Ови природни закони немају статус позитивних и строго важећих закона, већ прије представљају препоруке или закључке које човјеку налаже сам разум. Природни закон/разум, налаже склапање споразума и одустајање од слободе као најбољег начина за постизање сигурности и остваривања основних услова живота. Његова моћ, међутим, ту и престаје. Јер он не може да обезбиједи и гарантује и поштовање склопљеног споразума, већ само да оспособи људе за њега. Тиме се отвара цио низ важних питања и проблема у самом појму природног стања. Ту се, на примјер, и сам природни закон показује као незаснован. Не зна се из чега он произлази или шта га утемељује. У спору разума и страсти, разум побјеђује, али строго узев, у конструкцији природног стања разуму нема мјеста, пошто је човјек у своме понашању вођен природним правом на живот, то ће рећи нагонима и страстима, страхом за живот и вољом за самоодржањем. ..

Проблем се појављује и у објашњењу преласка из природног у друштвено стање. У том преласку по свему судећи најважнију улогу има страх. Страх се ту, опет, појављује у три вида. Прво као страх за сопствени живот који држи људе у природном стању несигурности и сталног међусобног сукоба. Потом, тај страх бива замијењен рационалном врстом страха који упућује људе једне на друге у настојању да изађу из природног стања и кроз уговор постигну жељену сигурност. Континуитет између ових двају видова страха ипак је упитан, јер је ова друга врста страха већ предуслов друштвености, а и сама је друштвеног карактера. Напоследку, када је о страху ријеч, постоји и трећи вид страха, који је присутан у самој држави као страх од сопствене природе.

Теза показује и доказује и то да је и о правди и о неправди могуће говорити тек

изласком из природног стања и уговорним успостављањем државног стања. Све до тада правда има само хипотетички карактер, како ће то установити кандидат. Успостављањем државе успоставља се и правда која припада сувереној власти, која, опет, располаже механизмима принуде за своју реализацију. Тако се долази до тезе да правда није иманентна људској природи као таквој, већ је једнако као и држава вјештачки, људски производ. Као таква она има конвенционални, споразумни и уговорни карактер, који не мора имати универзално и непромјењиво важење, већ може варирати од народа до народа, од државе до државе.

Постављање тезе да је држава искључиво људска творевина и да се суверена власт не оправдава нити заснива никаквим космичким, природним или божанским начелима или законима, представља истовремено и велико признање самом човјеку као стваралачком бићу, али такође и његово својеврсно обесправљење. Тако ће се у контексту појаве савремених диктатура и теорија државе као што су Фукоова, Шмитова, Агамбенова, на примјер, у посљедњем поглављу дисертације кроз поређења указати на актуелност Хобсових размишљања и рјешења проблема суверености, оданости поданика, правде и неправде, слободе и сл.

Радна хипотеза са циљем истраживања:

Основна хипотеза докторске дисертације Милијане Сладојевић – Малеш могла би да гласи на сљедећи начин: Инсистирањем на неисторичности Хобс не успијева бити посве досљедан. Јер, иако је његов прилаз прилично убједљив на нивоу објашњења природног стања, онда он на нивоу објашњења друштвеног стања испољава по бројним тачкама присуство искуственог или историјског у његовој чисто рационално и апстрактно замишљеној творевини. То је посебно видљиво на пољу промишљања и значења појма правде.

Ову хипотезу додатно поткрепљују и разрађују и сљедеће тезе, које у сажетом облику гласе:

- Хобсов материјализам на пољу практичне и политичке филозофије посљедица је механичког схватања природе, на којем се темељи и његово одређење слободе.
- Иако страствено раскида са ауторитетима и традицијом, Хобс је по много чему још увијек дужник традиције и традиционалних рјешења и виђења. Дуг традицији, између осталог, представља и сама идеја о могућности или нужности политичке науке.
- Несигурност је основна одлика природног стања која резултира сукобом и свеопштим ратом, а не човјекова природна злонамјерност или тежња ка злу.
- Хобс посве недосљедно и неоправдано уноси елементе друштвености у природно стање, тако да су његове претпоставке друштвености већ и саме друштвеног карактера.
- Иако је Хобсова конструкција државе рационално дедукована, апстрактна, чисто теоријска, хипотетичка и наглашено неисторијска, показале се да његов појам правде ипак отвара могућност за историјско посматрање и димензију те да се, за разлику од уобичајених интерпретација, правда и историјски живот човјека код Хобса не морају посматрати као строго супротстављени.

Тако је истраживачки циљ докторске дисертације мр Милијане Сладојевић – Малеш тај да кроз исцрпну реконструкцију Хобсове теорије државе критички анализира и истражи основне појмове те филозофије као што су појмови природног стања и

закона, људске природе, природног права, слободе, споразума, суверености, правде, природе државе и сл; да укаже на спорне тачке, особености и недоследности у извођењу и објашњењу прелаза из природно у друштвено стање; као и то да, смјештањем у контекст модерне и савремене мисли о правди и слободи сагледа и процијени научни допринос Хобсове филозофије предметним проблемима.

Материјал и метод рада:

Кандидат мр Милијана Сладојевић – Малеш добро је процијенила потребна методска средства за израду докторске дисертације. Како у филозофији постоје различите методе истраживања и њихове комбинације, то се она определила за употребу комбинације аналитичко – синтетичке методе научног истраживања и обликовања теза. Заснивајући своју замисао докторске дисертације на добром увиду у богату референтну литературу о предметној теми и аутору углавном на енглеском и српском језику, она ће аналитички раздвојити примарну од помоћне литературе, а онда у наредном кораку издвојити релевантна мишљења и ставове о Хобсовој филозофији као таквој, а посебно о његовој политичкој и државноправној мисли, нарочито о појмовима слободе и правде као кључним проблемима цјелокупног истраживања.

Тим путем ће у неколико методских корака, особених за сложена филозофска истраживања и сазнајна кретања, посредством класификације и компарације резултата претходног поступка постепено уобличавати сопствено становиште по питању предметних проблема. Потом ће реконструкцијом претходно одабраних, упоређених, класификованих и уобличених ставова и теоријских сазнања у једну нову научну цјелину, донијети оцјену о њиховој сазнајној и филозофској легитимности и истиносним донетима као таквим. Свјесна да употреба већег броја методских поступака изискује њихово вјешто комбиновање и плодносну употребу, Милијана Сладојевић – Малеш ће тек на основу критичке анализе добијених позитивних резултата кроз конкретно истраживање прибјећи дедуктивно – генерализујућим извођењима закључних сазнања и њиховом уопштавању. Па с обзиром на особену теоријску природу истраживања, предвидјеће употребу како структуралне тако и генетичке анализе. Нема сумње да у основи овако профилисана истраживачке процедуре, те прецизирања истраживачких и сазнајних задатака дисертације, стоји својеврсни филозофски херменеутички приступ који тек и омогућује како мисаоно проницање у суштину предметних проблема, тако и разумијевање и тумачење истих, а онда и мисаоних токова све до нашег времена и њиховог самјеравања са укупном културно - политичком и практичном ситуацијом и егзистенцијом човјека нашега доба. Кандидат с правом држи филозофске, то ће рећи сазнајне и научне, оквире и мјерила легитимним критеријумом за процјењивање филозофије значајног енглеског филозофа Томаса Хобса и његовог поимања слободе и правде као основе за обликовање модерне мисли о друштву.

Научни допринос истраживања:

Предложена докторска дисертација мр Милијане Сладојевић – Малеш под насловом „Слобода и правда у Хобсовом заснивању модерне мисли о друштву“ легитимна је и надасве важна тема за филозофско истраживање. Имајући у виду да филозофија Томаса Хобса није истраживана у довољној мјери, научни допринос предложене дисертације можемо сажето изразити на следећи начин. Дисертација ће омогућити боље разумијевање природе, карактера и домета филозофије утицајног енглеског

филозофа новог вијека Томаса Хобса. Пружиће такође и научно легитимно и критичко процјењивање домета Хобсове политичке и државно – правне мисли као такве. Од још пресудније важности је то што ће дисертација омогућити боље сагледавање линија утицаја те филозофије на потоњу политичко – етичку и правну мисао све до нашег времена. Јер, упркос томе што је и Хобсова филозофија као мисаона творевина оптерећена неким унутрашњим противрјечностима и недоследностима, баш као таква она је посебно својим тумачењем појмова правде, слободе, суверености, људске природе и природе државе и сличним подстицајно дјеловала на духове све до нашег времена. Тим прије и више што су и појмови слободе, правде, суверености, људских права и природе државе актуелни и живи и у наше вријеме да не могу бити живљи и акутнији. Таква каква јесте Хобсова мисао постављала је основе модерне мисли о друштву, доприносила обликовању свијести и самосвијести модерног човјека о њему самоме, градећи тако основу целокупног потоњег мисаоног и повијесног развоја модерног свијета све до нашег савременог доба. Са битним појмовима те мисли ми се носимо и споримо и дан данас тим више што су угрожени и људска права и слободе, свака правда и позитивни морал. Отуда истраживање једне такве филозофије премаша теоријске и научне интересе и залази у област људске праксе и хуманог морала.

3. ОЦЈЕНА И ПРИЈЕДЛОГ

Кандидат мр Милијана Сладојевић – Малеш завршила је основни студиј филозофије и социологије као најбољи студент генерације, потом магистарски студиј филозофије са највишим просјеком и врло успјешном одбраном магистарског рада. Посједује веома успјешно асистентско и искуство као виши асистент, нарочито на предметима Историја филозофије, Увод у филозофију и Филозофска антропологија. Самостално је објављивала научне радове из области филозофије и уже научне области историје филозофије, преводила научне чланке за научне часописе, учествовала као сарадник у више научноистраживачких пројеката, а располаже и активним знањем енглеског, шпанског и руског језика. Све то говори да је као кандидат подобна за израду докторске дисертације.

Тема предложене докторске дисертације захтјевна је, жива и актуелна и за наше вријеме. Њен научни допринос састоји се првенствено у критичком процјењивању политичке и државно – правне мисли Томаса Хобса, нарочито носећих појмова те мисли слободе и правде, и сагледавању утицаја те мисли на кретања у друштвеној и политичкој мисли све до нашег времена. Посебно је важно то што кандидат планира да разјасни и покаже да су појмови слободе и правде окосница свих других појмова политичке и државно – правне мисли, с једне стране, те да покаже како су ти водећи појмови прожимали политичку праксу европског човјека све до наших дана, с друге стране.

За израду дисертације о предметној теми кандидат је предложио и одговарајућа методолошка средства и истраживачке процедуре. Замисао комбинације тих метода

потпомогнутих универзалним херменеутичким прилазом проблемима омогућује успјешно обављање цјелокупног истраживања и конкретизацију позитивних научних резултата дисертације.

Све у свему, Комисија је једнодушна у оцјени да је предложена тема *Слобода и правда у Хобсовом заснивању модерне мисли о друштву* подобна за израду докторске дисертације о њој. Због тога Комисија са посебним задовољством предлаже Научно – наставном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањалуци да кандидату Милијани Сладојевић – Малеш одобри израду ове докторске дисертације.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Бања Лука, 14. април 2015. године

1.
Проф. др Радивоје Керовић, предсједник
2.
Проф. др Миодраг Живановић, члан
3.
Проф. др Александар М. Петровић, члан